

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΕΘΝΙΚΑ ΚΕΙΜΗΛΑ

ΤΑ ΤΡΑΠΟΥΛΟΧΑΡΤΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

«Τά χαρτιά που έπαιξε και ἐκέρδισε την ἔλευθερια της ἡ Ἑλλασί. Τὸ ἔργο ἐνός Γερμανοῦ σχεδιαστοῦ. Ἡ φιλελληνικὴ τράπουλα. Ἡ Ἑλλὰς Ἀθηνᾶ. Ὁ Ὑψηλάντης Ρήγας Μπαστοῦνι καὶ ἡ Καποδιστριας Ρήγας Κουπας! Ὁ Κελσοκερόνης τραπουλέχχαρτο. Ὁ θυμός τοῦ Γέρου τοῦ Μωρᾶ. Ἡ τράπουλα στὴν Αὐστρία. Ὁ Μάρκος Μπότσαρης καὶ ὁ Μουροκερδάτες. Ἡ τράπουλα τοῦ Κανάρη, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

«Ανάμεσον αὐτῶν ἀλλὰ λειφεργατικοῦ κατάστημα, σχεδιαστής τους ἀναγέφεσται καλύπτος Φαράζ. «Ἐγγεγναν κομφιά, καλοτυπωμένα. Ἡταν ποὺς τὰ συνηθῆ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ μόνον ἡ φριγώδες διέφερον. Ληλαβὸς ὁ Ρήγας, ὁ Φάντης καὶ ἡ Ντάμα, δὲν παρισταναν τοὺς γνωστοὺς τένοντας τῶν φριγώνων βασιλέων. Ιπταμόν, κυριῶν κλλ. Τὰ τραπουλόγαρτα τοῦ Ἀγώνος εἶχαν πρόσθια 'Ελληνικά, πορφές τῆς Ἐπαναστάσεος καὶ μάλιστα ἀπὸ τίς σηματικώτερες, στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν.

Καὶ ἐν πόρτως ἡ Ντάμα Καρδοφ παρίσταντα τὴν Ἀθηνᾶ μὲ τὴν ἀσπίδην τοῦ (ιστολισμένη μὲ τὴν φορεῖη κεραλή τῆς Μεδονόης), μὲ τὸ ώδρακά της φολιδότο καὶ γονότο στεφάνη ποὺ ξένει σὺν στέμα, τὴν κόμη της.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ, ότι ἡ φριγώδες τῶν φιλελληνικῶν αὐτῶν γαριτῶν ήταν ἔγχωσμες, μὲ κτυπητὰ μάλιστα γόνωμα.

Ως Ντάμα Κούνη παριστάνετο ἡ Ἑλλάς. Μορφὴ ἀρδά, μὲ ἀγαπήτη βιασινόχρωμη ἐσθίη, σὺν βασικήι ἀλογογύδᾳ, ζουμενή μὲ γαλάζια ζώνη. Μὲ τὸ ἔναν χροντός κλάδον φονίκος—οὐνόβιο λίσσος τῆς ἀνανενήσεως τῆς—καὶ μὲ τὸ ἄλλο ἔνα γαλάζιο πόλυδρο, ἀγνωστὸς σημασίας.

Ως Ντάμα Μπαστοῦνι παριστάνετο ἡ Καρδερία, κόρη μὲ αγαπήτη μάτια, μὲ γλυκεῖα ἔκφραση, γέροντας γαριτώμενα στὰ δεξιά τοῦ κεφαλί, μὲ ἀγαπάζοντα μάτια, μενιζέδηχομο, καὶ... ντερούλτ!

Τὸ περιεργότερο μέρος τῆς τραπουλᾶς εἶναι ἡ ἀντούρες φιγούρες. Παριστάνουν πρώτο ποὺ τὸν Ἀγώνος. Τὰ ὀνόματα τους ἀναγορύσσονται στὸ περιόδιο.

Ως Ρήγας Μπαστοῦνι παριστάνεται ὁ Υψηλάντης, μὲ τὴν ζωηρή, εὐδόκευτη πορφῆ του. Φορεῖ ἐπίσημο ἔνδυμα, γρώματος πρασίνου, παράσπιμο στὸ σῆθος καὶ ὁ λευκὸς ἰαμοδέτης του εἶναι δεμένος κατὰ τὴν μόδη τῆς ἐποχῆς, διπὼς δείχνει καὶ ἡ εἰκόνα ποὺ δημιουργεῖται.

Ως Ρήγας Κούνη παριστάνεται ὁ Καποδιστριας, μὲ τὴν ηρεμή πορφῆ του. Φορεῖ μάροντας, μὲ τὴν ζωηρή πορφῆ του. Φορεῖ ἔνδυμα, ἀσπρὸν γραβάτα καὶ δυο ἀστέρων παράσπιμα στὸ στήθος.

Ως Ρήγας Καρδοφ ὁ Μαυροκορδάτος, μὲ γαλάζιο ἔνδυμα, κίτρινο καὶ μαύρο ἰαμοδέτης. Στὴ μορφή του ἔχει ἔνα γαλάζιο... διπλωματικό.

Τέταρτος Ρήγας—δηλ., Ρήγας Σπαθί—είναι ὁ Κοντονούρωτης. (Στὰ τραπουλόγαρτα μάλιστα ἀναγάγεται Κοντονούρωτης). Φέρει ἔνδυμα καρετή, πάπρικα γλυκό καὶ μαύρο λαμπόδητη. Χαμοτελά σύν ἀρχοντας, εἶχαν στημένη γιὰ τὰ ἔστατομάθια ποὺ ἐφιδεψήγην τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἄγονα.

Αζούσιοθνον ὁ τέσσερες Φάντηδες.

Ἐδον τὰ πρόσωπα εἶναι ἀγνωστούντων ιδώνων τῆς Ἐπαναστάσεως. Δινὰ τῆς θαλάσσης καὶ διο τῆς θαλάσσης.

Ως Φάντης Καρδοφ παριστάνεται ὁ Μάρκος Μπάτσαρης. Ὁ ἡ-γούμενος Σούνιοτης (τὸν ὅποιον ὁ δημαρτοῦς βάνατος τίχει περιγράψει) εἰσενούντας καὶ κάτιος περέργη κάπα, μὲ ίδιοδύνημον γεστάν. Ἡ μορφή του εἶναι ὀλοποιόγυη· γυνὴ καὶ τὰ μαλλιά του κατεβαίνουν μαρφόζυτα.

Φάντης Σπαθί ὁ Κολοστρώνης. Ὁ Γέρος τοῦ Μωρᾶ, ὃντας εἶδε τὸ τραπουλόχαρτο τον, ἔξαρσε τὰ φρεδιά δυσαρεστημένος καὶ εἶτε:

— Μωρέ, ἀευτε, ποὺ είμαι ἔγω αὐτός... Χαρά στὸ ζωγράφῳ ποὺ τὸ στόφορε...!

Καὶ είλε δίστη: 'Ο λεβέντης στραπηλάτης τῆς Πελοποννήσου παριστάνεται μὲ ζαφειρόν τοῦ πόδωπο, φρικωδῶς ἀσχημός. Αξέμην καὶ ἡ φορεύι του εἶναι ἀπάνωστη. Ὁ Γερμανός σχεδιαστής τοῦ ἐρθρόεσσο λιαρόζαπα... ἀρβανίτικη, μικρούστικη φεάκι στὴν κοιφὴ τῆς κεφαλῆς, μὲ δισανάλογη, πολὺ μαρκά, χρωστή φοίνιτα!

Οι ναυτικοὶ ήρωες τῶν χαρτῶν αὐτῶν είναι τοὺς Κωνσταντίνου Κανάρης ὁ Φάντης Μπαστοῦνι καὶ ὁ Αδρέας Μιαούλης ὁ Φαντης Κούνη. Αυτοὶ είναι ἀρχετά καὶ λαμπροί σχεδιασμένοι, λεπτόγραμμοι. Άπεινες ἔξαρσμενοι, ὅποιος τοῦ Κολοστρώνης. Ὁ Κανάρης φωνεῖ τένος, ὥς 25 ἑταῖροι. Ὁ Μιαούλης ὥς 35. Δέν φοροῦν πάτερ, ἀλλὰ φορεσίες νησιωτικες. Ὁ Μιαούλης ἔχει πλατανάντη μαντηλή γύρω ἀπὸ τὸ λαμπρό, τὸ πόδιον ἀναρριζεῖται ἀπὸ τὸν ἄνεμο.

Κάπτοις ιστορίας γράψει:

«Μὲ αὐτά τὰ χαρτιά ἐπιλέγει ἡ Ἑλλάς καὶ ἐκέρδισε τὴν ἐλεύθερην της».

Τέτοιες τράπουλες ἐκυπλωτόριαν λίγες, κατ' ἀρχὰς στὰ σαλόνια τῶν φιλελλήνων τῆς Γερμανίας καὶ Γαλλίας. Ἐπαίζαν οἱ φιλελλήνες καὶ τὰ κέδροι τὰ ἐστελναν στὸ φιλελληνικὸν Κομιτάτο τῶν Παρισίων.

Στὴν Αντιστρίφη οἵμως (ποὺ ήταν σύμμαχος τῆς Τουρκίας) δὲν ἐπερέπετο ὑπολοφορία τῆς ἐπαναστατικῆς τράπουλας. Ὁ Αντονίου Αστονιάμα κατέστησε ἀμέσως τὶς πρότεται τράπουλες ποὺ ἐλίγησαν στὸ ἐμπόριο.

Φανεταὶ διὰ στὰ 1829, ὅταν ποὺ είλε τελειώσει ὁ ἀγών, τὸ Γερμανικὸν λιθογραφεῖο ἔκκανε καὶ διέτροφε ἐδοστού, πάλι σὲ περιορισμένο ἀουτιόπιστον. Μερούσα τέτοιες τράπουλες ἤρθαν καὶ στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ μὲ τὸν καιρὸν ἐπλήνοσαν καὶ κατεστρέφανταν. Στὰ γεράματα τοῦ Κανάρη—ποὺ είλε ἀπονομή στὸ διαυγένειον ἀπόιον σπιτάκια του, τὴν Κυρηνέα—είλε μάτια τράπουλα καὶ διασκέδαζε τὴν μονοτίνα τῶν γερανικῶν του ἡμερῶν.

Σήμερα δὲν σωζεται τούτα, παρὰ μάτια τέτοια τράπουλης φιλελληνικῆς τράπουλα καὶ μάλιστα δηλ. πλήρης. Λείπει ὁ Νεόρα Σπαθί. Τὸ περιέργον αὐτὸν ιστορικὸν πειρήματος διωρίη στὸ Εθνολογικὸν Μουσεῖο αὐτὸν εἶναι «Ἑλληνικὸν Επαναστατικόν» τούτο. Τὸ είλε ἀναγαλάνει σὲ ένα Παρισιόν παλαιωποτού ποὺ τὸ ἀγύρως μάριβν, γιὰ νὰ τὸ προσφέρῃ στὸ μουσεῖο τῆς πατρίδος του.

ΤΑ ΑΜΙΜΗΤΑ

ΦΤΑΙΕΙ Ο... ΒΕΖΟΥΒΙΟΣ!

Κατά τὴν διάρκεια τοῦ Γαλλωγεμανικοῦ πολέμου τρεῖς Γάλλοις συζητοῦσαν γιὰ τὰ τελευταῖα νέα τοῦ πόλεμου.

— Τὰ μάτατε; είλε ὁ Σναζ. Στὴ Ριωσία γίνεται χαλασμὸς κόσμου. Εἰσόδοι γιὰ τοὺς ἀναρριζεῖσθαι τοῦ Βεζούβιον...

— «Ω, αὐτὸν είναι τρομερό! φώναξε ὁ διάτερος μὲ φρογή. Μά ποὺς κακονόγος έβαλε φιοτία στὸ Βεζούβιο;

— Καὶ ὁ τότες προσέδεσε σοβαρώτατα:

— Φάνετας πώς φταίει ὁ ίδιος τὸ Βεζούβιο. Κάντζε, λέει, καὶ πέταξε τὸ τοινάρδο του, ἀπὸ ἀφηρημάτα, πάνω στὸ γαλλικό τοῦ πατώματος...

ΜΠΟΤΖΑΡΗΣ

Σχεδίασματα τῶν τραπουλοχάρτων τοῦ ἀγώνος. Ἐπάριτος σπιτεράδης ὁ Υψηλάντης, ἐδῶ σ. Μ. Μπότσαρης.

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΤΑ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΩΡΩΝ

Τὰ ποιητικά γνωρίσματα τῶν μωρῶν ταϊδιών είναι τα ἔξι: Πρώτον, δράγματα καὶ χορδὲς αὐτία. Δεύτερον, μιλούν κωνιστὶς νάνες. Τρίτον, ἐμπιστεύοντα τὰ μωρικά τους ἀνεξωφρέτως σὲ διάλογο. Τέταρτον, ἀλλάζοντας γεννώμενος μὲ τὸ παραμορφώμα. Πέμπτον, ζητοῦντα πράγματα ποὺ δὲν τοὺς ἀνήκουν. Καὶ ἔκτον, δὲν κάνουν καμμιὰ διάλρυπτα μεταξὺ φίλων καὶ ἔχθρων.